

PineBook

重生之万界主宰

19

ราชัน

南宫吟 เขียน
บุษบาเหมินทร์ แปล

หมื่นมิติ

บทที่ 891 สหามมรณะ (ตอนที่ 1)

ตอนนี้ฟานเสวี่ยหลี่รู้สึกวาลมปราณในร่างกายตนกำลังไหล
ออกด้วยความเร็วอันบ้าคลั่ง!

เลือดบริสุทธิ์ในร่างกายไหลออกอย่างรุนแรงราวกับ
เขื่อนแตก

แน่นอนว่าตบะของเขาก็บรรลุล่วงอย่างก้าวกระโดดในเวลา
เดียวกัน จากเซียนชั้นแปดบรรลุล่วงสู่เซียนชั้นเก้าตอนต้น กระทั่ง
กำลังบรรลุล่วงจุดที่สูงกว่านี้

การบรรลุล่วงแต่ละขั้น พรสวรรค์ของเขาก็จะอ่อนแอลง ถูก
ดูดซับและสลายหายไป

กล่าวได้ว่าฟานเสวี่ยหลี่ได้พบกับความยากลำบากที่
ไม่เคยมีมาก่อน

หากเป็นเช่นนี้ต่อไปก็อาจจะบรรลุถึงเข็ญชั้นสิบสูงสุด แต่ศักยภาพของเขาก็จะหมดสิ้น จนสุดท้ายก็ถูกพลังย้อนกลับสังหารจนตาย!

สถานการณ์แบบนั้นไซ้ว่าจะเป็นไปได้ ยังมีคนมากมายเข้ามาในสนามมรณะทั้งที่รู้ถึงภัยอันตรายแบบนี้ ภายใต้สถานการณ์ที่ตบะไม่เพียงพอก็จะมีเพียงความตายเท่านั้น

ทันใดนั้นฟานเสวี่ยหลี่ก็รู้สึกว่ามันไม่เคยอ่อนแอเช่นนี้มาก่อน

แม้แต่เมื่อหลายพันปีก่อนที่ถูกฮูหยินซิงซีเขี่ยนตีทุกวัน ตอนนั้ยังยากลำบากยิ่งกว่าการถูกตัดผิวหนัง

ทำยที่สูดมันก็เป็นแค่การทรมานทางเนื้อกายเท่านั้น อย่างมากที่สุดก็แค่การทรมานด้านเนื้อกายและจิตวิญญาณ ส่วนหลังจากที่ถูกทรมานในตอนนั้ มันยังเผาผลาญศักยภาพของเขาจนหมดสิ้น

“ไม่! ข้าไม่ยอม!”

ฟานเสวี่ยหลี่ได้ยินเสียงร้องจากกันบั้งในจิตใจ

ในขณะที่เดียวกันเขาก็พบว่าลมปราณในร่างกายตนกำลัง
กระเพื่อม!

พลังแห่งบุญกุศล!

น้ำทองบุญกุศลที่กว้างใหญ่ราวกับดาวเคราะห์ดวงหนึ่ง
ปะทุขึ้นมาแล้ว

ขณะที่พรสวรรค์ของฟานเสวี่ยหลี่ถูกสูบออก น้ำทอง
บุญกุศลเหล่านี้ก็ทำการปกป้องอย่างยิ่งใหญ่

ทันใดนั้นน้ำทองบุญกุศลก็แสดงแสงทองนับไม่ถ้วนออกมา
เริ่มฟื้นฟูร่างกายของฟานเสวี่ยหลี่ โดยที่รวดเร็วยิ่งกว่าความเร็ว
ของการสูบพรสวรรค์ออก

ตบะของฟานเสวี่ยหลี่กำลังยกระดับขึ้นอย่างบ้าคลั่ง
พรสวรรค์และศักยภาพก็กำลังถูกสูบออก แต่น้ำทองบุญกุศล
กลับเติมเต็มพรสวรรค์และศักยภาพก่อนก้าวหนึ่งด้วยความเร็ว
ที่สูงยิ่งกว่า

สิ่งนี้ทำให้พรสวรรค์และศักยภาพในตอนหนึ่งของฟานเสวี่ย-
หลี่บรรลุถึงระดับที่ไม่เคยมีมาก่อน!

“บุม!”

ฟานเสวี่ยหลี่ค่อย ๆ รู้สึกว่ากายใจของตนอยู่ภายใต้
สถานการณ์อันสุขสบาย รู้สึกว่าตนไม่เคยอึดอัดเช่นนี้มาก่อน

“ที่แม่น้ำทองบุญกุศลยังสามารถใช้งานเช่นนี้...”

สัมผัสได้ว่าน้ำทองบุญกุศลของตนมีอย่างไม่ขาดสาย
ต่อให้ถูกเผาผลาญเช่นนี้ก็ยังคงกว้างใหญ่ดุจมหาสมุทร ฟาน-
เสวี่ยหลี่อดไม่ได้ที่จะวางใจลง

ตอนนี้เขาเข้าใจถึงความสำคัญของการสร้างคุณธรรม
แล้ว

หากไม่ใช่เพราะท่านพ่อเรียกร้องให้ตนใส่ใจการสร้าง
คุณธรรมอย่างเต็มที่ เกรงว่าวันนี้ตนคงถูกสูบพลังจนหมดสิ้น
และตายลงตรงนี้แล้ว

หัวใจของฟานเสวี่ยหลี่เปี่ยมล้นด้วยความทะเยอทะยาน
ในทันที สิ่งนี้เป็นโอกาสของเขาเช่นเดียวกัน

จากนั้นเขาเริ่มตั้งใจสัมผัสนการณ์เปลี่ยนแปลงของตบะตน

เมื่อระดับพลังบรรลุถึงเซียนชั้นเก้า ร่างกายของเขาก็ก่อเกิดเป็นแสงทองแวววาว ร่างกายราวกับพระโพธิสัตว์ที่มีรัศมีแสงส่วนรัศมีแสงเหล่านั้นก็ค่อยๆ รุนแรงขึ้นตามการยกระดับของตบะเขา

รัศมีแสงเหล่านี้ยังมีคุณสมบัติอันน่ามหัศจรรย์ มันสามารถยกระดับสภาพจิตวิญญาณของตนและความเร็วการโจมตี อีกทั้งยังสามารถลดความเร็วการโจมตีและป้องกันของอีกฝ่าย

“ที่แท้รัศมีแสงนี้ก็มีคุณสมบัติในการส่งเสริม...ด้วยการยกระดับขึ้นของตบะ ระยะเวลาที่รัศมีแสงส่องถึงก็กว้างขึ้นเรื่อยๆ ส่วนเซียนชั้นสิบสูงสุดเหล่านั้นล้วนแต่มีร่างแยกอยู่มากมาย พลังที่หลอมรวมแล้วแสดงออกมาก็จะยิ่งทรงพลัง...” ฟานเสวี่ยหลี่พยักหน้าอย่างเงิบๆ

ร่างแยกของเขาขัดเกลาถึงขั้นห้าตั้งแต่ตอนเป็นเซียนชั้นหก แยกจากหนึ่งเป็นห้า ทรงพลังยิ่งกว่าผู้อื่น ด้วยการยกระดับขึ้นของตบะ เขาก็มีความคุ้นเคยต่อการรับรู้ของร่างกายเป็นพิเศษ สิ่งนี้ไม่เพียงทำให้ตบะของเขาเพิ่มพูนขึ้น อีกทั้งด้านการใช้วิชาเซียนยังมีจุดที่พิเศษเฉพาะ

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ตบะของเขาก็ค่อยๆ บรรลุถึง
เชียนชั้นเก้าสูงสุด

น้ำทองบุญกุศลถูกเผาผลาญไปในปริมาณที่เทียบเท่ากับ
มหาสมุทรแห่งหนึ่ง!

เพียงพอให้เห็นถึงการเผาผลาญอันมหาศาล

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ พรสวรรค์และศักยภาพของ
ฟานเสวี่ยหลียังคงสมบูรณ์ เจิดจรัสอย่างสุดจะพรรณนา

“บูม!”

เมื่อตบะของฟานเสวี่ยหลีสัมผัสโดนจุดอ่อนไหว ระดับพลัง
ของเขาก็หลอมแน่นอีกครั้ง จากนั้นน้ำทองบุญกุศลนับไม่ถ้วน
ทะลักออกมา และทะลวงด้วยความเร็วที่บ้าคลั่ง!

ราวกับฟานเสวี่ยหลีจะถูกทะลวงจนกลายเป็นเศษเสี้ยว
นับไม่ถ้วน

หากอิงตามความคืบหน้าในอดีต ทุกครั้งที่ฟานเสวี่ยหลี
บรรลุหนึ่งขั้นก็จะหยุดลงเพื่อทำการรับรู้และทำให้มันคง ส่วน
การบรรลุจากเชียนชั้นแปดสูงสุดสู่เชียนชั้นเก้าสูงสุดห่างกัน

สี่ชั้นย่อย กล่าวได้ว่าเนื้อกายอันแข็งแกร่งของเขารองรับถึง
ขีดจำกัดแล้ว

แต่พลังของสนามมรณะไม่สามารถย้อนกลับ!

ดังนั้นพลังอันน่าสะพรึงกลัวนั้นยังคงบีบอัดตะบะของ
ฟานเสวี่ยหลี่ สุดท้ายก็ดูดซึบน้ำทองบุญกุศลในร่างกายของ
ฟานเสวี่ยหลี่จนหมด!

มันเป็นถึงน้ำทองบุญกุศลที่มีขนาดเท่าดาวเคราะห์ดวง
หนึ่ง!

มันเป็นถึงน้ำทองบุญกุศลที่หลอมขึ้นจากการที่ฟาน-
เสวี่ยหลี่ช่วยชีวิตผู้คนนับไม่ถ้วน แต่ละหยดล้วนมีมูลค่ามหาศาล
กระทั่งสามารถหลอมเป็นเงินคุณธรรมนับไม่ถ้วน และแลกกับ
สมบัติมากมายนับไม่หมด!

แต่ตอนนี้มันกลับถูกดูดซึบจนหมดสิ้น!

ตอนนี้พลังที่ดูจดาวเคราะห์ดวงหนึ่งราวกับกำลังให้
บริการฟานเสวี่ยหลี่

จากนั้นตะบะของฟานเสวี่ยหลี่ก็บรรลุลุอย่างก้าวกระโดด
อีกครั้ง! จากนั้นเขียนชั้นเก้าสูงสุดสู่เขียนชั้นสิบตอนต้น!

จากนั้นยังมีแนวโน้มที่จะทะยานสูงขึ้น!

ชั้นสิบตอนต้น ชั้นสิบระดับสูง!

ตลอดจนชั้นสิบสูงสุด!

ระดับพลังที่ผู้คนนับไม่ถ้วนต่างใฝ่ฝันถูกฟานเสวี่ยหลี่
ครอบครองในทันที!

หากเป็นคนอื่นคงไม่อาจจินตนาการถึงสถานการณ์เช่นนี้
ตามความเข้าใจของพวกเขา การที่พวกเขาสามารถเข้าสู่สนาม
มรณะ อย่างน้อยต้องมีพลังของเขียนชั้นสิบสูงสุด แต่ถึงกระนั้น
ในกระบวนการเข้าสู่สนามมรณะ พรสวรรค์ของพวกเขาก็ต้อง
ถูกเผาผลาญอย่างมหาศาลเช่นเดียวกัน

เมื่ออยู่ในสนามมรณะ พวกเขาก็จะอ่อนแอลงอย่างยิ่ง
ซึ่งตอนนั้นก็จะเป็นช่วงเวลาที่เขาจะถูกผู้อื่นฆ่าได้ตามใจ
ชอบ อันตรายอย่างยิ่ง

แต่ตอนนี้ฟานเสวี่ยหลี่กลับอาศัยแสงทองบุญกุศล
ยกระดับขึ้นสองชั้นใหญ่ โดยที่ไม่ก่อเกิดพลังย้อนกลับและจิต-
วิญญาณยังกระจ่างสดใส ซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาไม่อาจจินตนาการ

เมื่อรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงแบบนี้ ฟานเสวี่ยหลี่ก็รู้สึก
มีความสุขอย่างออกใจไม่ได้

ตอนอยู่ในโลกหิมะสีม่วง ถึงแม้เขาจะพัฒนาได้เร็วมาก
แต่ก็ถูกบรรพบุรุษเซียนตงเยว่र्वกตขี่โดยตลอด กล่าวได้ว่าราวกับ
ยืนอยู่บนแผ่นน้ำแข็งบาง!

ต่อให้เป็นตอนสุดท้ายที่สู้กับบรรพบุรุษเซียนตงเยว่ เขา
ก็ไม่มีความมั่นใจ เพียงอาศัยเจตจำนงที่มีต่อท่านพ่อในการ
เดินทางมาเท่านั้น

แต่ตอนนี้สนามมรณะกลับมอบสภาพแวดล้อมอัน
ยุติธรรมให้เขา!

ตัวเขาในตอนนี้ได้ผลาญน้ำทองบุญกุศลทั้งหมด ซึ่งทำ
ให้ตบะของเขาบรรลุถึงจุดที่เทียบเท่าทุกคนในที่แห่งนี้!

เซียนชั้นสิบสูงสุด!

มันหมายความว่าอะไรอย่างนั้นหรือ

มันหมายความว่าเขาสามารถสังหารบรรพบุรุษเซียน
ในที่แห่งนี้!

เนื่องจากอีกฝ่ายก็เป็นเซียนชั้นสิบสูงสุดเช่นเดียวกัน!

เมื่อคิดได้ดังนี้ กายใจของฟานเสวี่ยหลี่ก็สั่นเทาเล็กน้อย

เขาถูกบรรพบุรุษเซียนตงเยว่กัดขี้ตั้งแต่โลกย่อย ดัชนี
ตงเยว่เกือบจะทำลายจิตวิญญาณของเขา หากไม่ใช่เพราะโอกาส
ที่ลงตัว เขาก็จะถูกสังหารทันทีโดยที่ไม่สามารถเข้าสู่โลกหิมะ
สีม่วง!

ในที่สุดตอนนี้เขาก็พบกับโอกาสที่ดีที่สุด!

สายตาของฟานเสวี่ยหลี่สดใสในทันที

ไม่ว่าบรรพบุรุษเซียนตงเยว่จะทรงพลังเพียงใด ไม่ว่า
แผนการร้ายของอีกฝ่ายจะล้ำลึกเพียงใด ไม่ว่าอีกฝ่ายจะมี
วิธีการแบบใด ไม่ว่าระดับพลังที่แท้จริงของอีกฝ่ายจะอยู่ในชั้น
อาณาจักรเทพ!

เมื่ออยู่ในสนามมรณะแห่งนี้ ในที่สุดฟานเสวี่ยหลี่ก็มีพลัง
ที่สู้กับอีกฝ่ายได้อย่างมั่นใจ!

เอาชนะอย่างเด็ดขาด สังหารให้สิ้นซาก!

สายตาของฟานเสวี่ยหลี่เปล่งประกายแสง

แต่ตอนนี้เขาก็สงบอารมณ์ลงอย่างรวดเร็ว

เขาต้องปรับตัวให้เข้ากับเนื้อกายนี้โดยเร็วที่สุด

ท้ายที่สุดระดับพลังของเขาก็เพิ่งบรรลุเท่านั้น วิชาเซียน
ของเขายังไม่ได้ปรับสภาพให้เข้ากัน ซึ่งต้องใช้เวลาระยะหนึ่งในการ
รับรู้ สัมผัสและศึกษา ขัดเกลาใหม่จนเป็นสิ่งที่ทรงพลังยิ่ง
กว่าเดิม เพื่อแสดงพลังของตนออกมา

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ฟานเสวี่ยหลี่ก็ใช้งานเพลิง
สังฆกรรมชั้นสองในร่างกายอย่างเจียบๆ และเริ่มปรับเปลี่ยนเส้น
ลมปราณในร่างกาย

“ปัง!”

ทันใดนั้นก็เกิดเรื่องพลิกผัน

ราวกับมีพลังอันยิ่งใหญ่ กัดทับลงบนตัวฟานเสวี่ยหลี่
กัดทับจนฟานเสวี่ยหลี่แทบจะสลบลง

พลังอันยิ่งใหญ่นี้มาจากทั่วทั้งสนามมรณะ!

ฟานเสวี่ยหลี่เปล่งเสียงออกมาในทันที กระอักเลือดออกมา
มาหนึ่งคำ และพบว่าโดยรอบชัดเจนขึ้นในทันที

เขาถูกพลังชนิดหนึ่งบีบให้ออกจากวงแสงประตูศักดิ์สิทธิ์
จากนั้นถูกโยนลงในกรงขังอันหนึ่ง

มันเป็นกรงขังที่หลอมขึ้นจากเกราะมังกรศักดิ์สิทธิ์
นับไม่ถ้วน แข็งแกร่งไร้ที่เปรียบ อีกทั้งยังมีค่ายกลและยันต์
คาถามากมาย ตลอดจนยาพิษ!

เพียงสัมผัสครั้งเดียว ฟานเสวี่ยหลี่ก็จะพบกับพลัง
ย้อนกลับที่ไม่เคยเจอมาก่อน จนสุดท้ายต้องตายด้วยยาพิษ!

ด้วยสายตาของฟานเสวี่ยหลี่ ปริมาณของยาพิษนั้นไม่ใช่
สิ่งที่ร่างกายปัจจุบันของตนจะทนรับไหว!

ปรมาจารย์ยาพิษ!

มีเพียงระดับปรมาจารย์ยาพิษที่สามารถสร้างพิษแบบนี้
ออกมา!

จากนั้นฟานเสวี่ยหลีมองไปโดยรอบ และพบว่าโดยรอบ
มีกรงแบบนี้อยู่นับไม่ถ้วนแขวนอยู่ในหุบเหวลึก ด้านล่างเป็น
หินหนืดแห่งความตายอันไร้ที่สิ้นสุด ส่วนด้านบนมีแสงเล็กน้อย
ที่ส่องมาจากหมู่ดาว

หากออกแรงดี้นรน กรงขังทั้งใบก็จะตกลงสู่หินหนืด
มรณะอันน่าสะพรึงกลัวนั้นทันที และสลายกลายเป็นเถ้าถ่าน
นับไม่ถ้วนโดยตรง

มันเป็นหินหนืดที่น่ากลัวที่สุด กระทั่งไม่อาจต้านทานได้
ด้วยกำลังมนุษย์

ส่วนบนท้องฟ้ายังมีห้วงเวลานับไม่ถ้วนกำลังระเบิด
เศษเสี้ยวกาลเวลาจำนวนมากกระจายไปทั่ว บางกรงขังที่
โซคร้ายถูกกระแทกด้วยเศษเสี้ยวกาลเวลานั้น ก็กลายเป็น
เศษเสี้ยวและสลายหายไปในอากาศทันที

มันหมายความว่าเนื้อกายและจิตวิญญาณถูกทำลาย
พร้อมกัน โดยที่ไม่มีโอกาสได้เกิดใหม่

สภาพแวดล้อมของที่แห่งนี้โหดร้ายอย่างยิ่ง!

ขณะที่ฟานเสวี่ยหลี่กำลังเตรียมสำรวจสภาพร่างกายของตัวเอง โดยรอบก็มีเสียงเหย้าหยั่นดังขึ้น “ดูท่าเด็กใหม่ในครั้งนี้จะไม่เท่าไรหรอก เนื้อกายดูอ่อนแออย่างยิ่ง!”

“ดี เนื้อกายดูไม่เลว สามารถเล่นได้สนุกสนาน!”

“พลังย้อนกลับของสนามมรณะไม่ใช่เรื่องล้อเล่นนะ ข้าเชื่อว่าหากพลังย้อนกลับนั้นปะทุขึ้นมา เขาคงทนไม่ถึงหนึ่งวัน! ถึงเวลานั้นก็จะมาขอความช่วยเหลือจากพวกเรา!”

“หึ เนื้อกายที่ดีเช่นนี้ พวกเราย่อมต้องเสนอในราคาที่ดี นี่เจ้าหนู ขอเพียงเจ้ามาทำให้ข้าสบายสักสามครั้ง ข้าก็จะช่วยปลดพลังย้อนกลับของเจ้า ว่าอย่างไร” ตอนนี้มีเสียงที่แหลมและรุนแรงดังขึ้น พร้อมกับทีมแทงไปทั่วพื้นที่

แค่ได้ยินเสียงนี้ ผู้ถูกขังที่อยู่โดยรอบก็เงิบลงและตัวสั่นไม่กล้ามองไปยังที่มาของเสียงอีกต่อไป

เกรงว่าเจ้าของเสียงนั้นจะมีพลังคุกคามอันยิ่งใหญ่

บทที่ 892 สหามมรณะ (ตอนที่ 2)

**ฟานเสวี่หลี่ไม่ได้หันมอง แต่พลังจิตวิญญาณกลับรวมตัวไป
ยังที่มาของเสียง**

ที่แห่งนั้นมีกรงขังที่ส่องแสงแรงกล้า วัสดุของกรงขังถูก
หลอมขึ้นจากหยกทองของมังกรนิลโบราณ มีพลังป้องกันที่
แข็งแกร่งกว่ากรงโดยรอบ ส่วนผู้ที่พุดก็คือชายวัยกลางคน
คนหนึ่ง เห็นโฉมหน้าไม่ชัด ราวกับซ่อนตัวอยู่ท่ามกลางความมืด
นับไม่ถ้วน แต่สิ่งเดียวที่สัมผัสได้อย่างชัดเจนคือ ความเย้ายวน
อันรุนแรงตรงมุมปากของเขา

ดูถูก เหยียดหยาม ย่ำยี ตามใจชอบ

ตอนนี้ฟานเสวี่หลี่ยังรับรู้ถึงข้อความเสียงลับของนักโทษ
อื่นๆ “นักโทษถูกขังมานานเช่นนี้ อีกทั้งกำลังจะลงมือแล้ว...
ทุกครั้งที่เขาลงมือ เหยื่อแต่ละรายล้วนไม่สามารถหนีรอด ทำได้
เพียงถูกย่ำยีเป็นเวลาเจ็ดวันเจ็ดคืน โหดร้ายอย่างยิ่ง...”

“นักโทษที่โรคจิตผู้นี้ ตอนนี้อยากจะทิ้งแม้กระทั่งโอกาส การต่อสู้ในแต่ละเดือนเพื่อเข้าสู่โลกแกนกลางหลัก ไม่ยอมเข้าร่วม สังเวียนความตาย กลับใช้ชีวิตเพื่อย่ำยีผู้อื่น น่ารังเกียจเหลือเกิน ...”

เมื่อได้ยินเช่นนี้ เห็นได้ชัดว่าตัวตนของนักโทษผู้นั้นได้ ทำให้ผู้คนโดยรอบหวาดกลัวแล้ว

กระทั่งไม่มีใครมั่นใจในฟานเสวียหลี่

ท้ายที่สุดเป้าหมายที่นักโทษคนนั้นต้องการย่ำยี ล้วนไม่เคยหนีรอดได้

โดยเฉพาะคนที่เพิ่งเข้ามาใหม่อย่างฟานเสวียหลี่ จะต้อง เจ็บช้ำเป็นเวลานานและปรับตัวไม่ได้ ดังนั้นอย่าว่าแต่ตอบโต้ เลย แค่ความสามารถในการเคลื่อนไหวปกติก็ยังไม่มีการจะไป ย่ำยีฟานเสวียหลี่ก็เป็นเรื่องที่แสนง่ายดาย

แน่นอนว่าสำหรับผู้คนมากมายแล้ว ความหวังที่พวกเขา จะออกจากที่แห่งนี้ช่างริบหรืออย่างยิ่ง หากเข้าร่วมการต่อสู้แห่ง ความตาย ก็อาจจะตายลงทันที ท้ายที่สุดในจำนวนหลายหมื่นคน จะคัดเลือกแค่คนเดียวเท่านั้น จึงมีผู้คนจำนวนมากไม่เข้าร่วม

กลับบ่มเพาะอย่างสุดความสามารถ ทำความคุ้นเคยกับเนื้อกาย
ปัจจุบัน และสร้างวิชาพิเศษเฉพาะของตัวเอง เพื่อมีโอกาสคว้า
ชัยชนะ

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ก็มีคนจำนวนมากสูญเสีย
จิตวิญญาณแห่งการต่อสู้แล้ว ตัดสินใจอาศัยอยู่ในที่แห่งนี้ และ
ใช้วิธีการนารังเกียดต่าง ๆ เพื่อแสวงหาความสุข

แต่ตอนนี้ฟานเสวี่ยหลีกกลับตั้งสมาธิ โดยที่ไม่สนใจเสียง
ของอีกฝ่ายแม้แต่น้อย

ตบะของเขาไต่ยกระดับถึงจุดที่ไม่เคยมีมาก่อนแล้ว
กระทั่งยังบรรลุถึงเซียนชั้นสิบสูงสุด ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเหลือเชื่อ
สำหรับทุกคน แต่ถึงกระนั้น เขาก็ยังมีความรู้สึกเร่ร่อนอัน
แรงกล้า

ฟังจากการพูดคุยและวิจารณ์อย่างต่อเนื่องของผู้คน
โดยรอบ เขาก็เข้าใจถึงสถานการณ์โดยรวมของที่นี่ ซึ่ง
แต่ละเดือนจะมีการสมัครเข้าร่วมสังเวียนความตายหนึ่งครั้ง
ภายใต้การสมัครของผู้คนหลายหมื่นคนจะคัดเลือกผู้ชนะเพียง

คนเดียวเท่านั้น คนส่วนใหญ่ที่เหลือก็จะตายลง มีเพียงผู้โชคดี
จำนวนน้อยมากที่ผีนรอดกลับมาได้

ส่วนการสมัครครั้งต่อไปก็คืออีกสามวันให้หลัง

สามวันต่อจากนี้จะมีสังเวียนความตายหนึ่งครั้ง

ส่วนฟานเสวียหลี่เชื่อว่าบรรพบุรุษเซียนตงเยว่ที่
เตรียมการไว้ก่อน จะต้องเข้าร่วมสังเวียนความตายในอีกสาม
วันให้หลังแน่นอน

โอกาสที่ฟานเสวียหลี่จะสังหารบรรพบุรุษเซียนตงเยว่
ก็จะอยู่ในครั้งนั้น!

เขาจำเป็นต้องทำสุดความสามารถเพื่อตอบสนองสภาพ
ร่างกายของตนภายในสามวันนี้ และปรับสภาพจิตวิญญาณของ
ตนถึงขีดสุด

ดังนั้นต่อให้ถูกกดดันจากคนนับหมื่น เขาก็ไม่สนใจ

เนื่องจากสิ่งที่เขาแสวงหาไม่ใช่สิ่งที่คนเหล่านี้จะเอื้อมถึง
ได้

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ เขาก็เริ่มกลั่นหายใจและจดจ่อ
กับทุกสิ่งของตนในตอนนี่

พลังแห่งเพลิงสัจธรรมชั้นสอง!

วัตถุศักดิ์สิทธิ์อย่างเข็มเทพคำสมุทร!

เนตรแห่งอาจารย์ประติษฐ์วัตถุศักดิ์สิทธิ์!

อาศัยทั้งสามชนิดนี้เป็นหลัก ซึ่งเป็นไฟตายที่เขาใช้ได้ใ
เวลานี้ ส่วนพลังควบคุมวิหคอวิเหนียว วิชาเซียนหวนสู່หนึ่ง
อาณาเขตเทพระเบียบและอื่นๆ ก็เป็นเพียงวิชาขนาดเล็กเท่านั้น
เมื่อเข้าสู่โลกแกนกลางหลักและรู้แจ้งถึงพลังแห่งอาณาจักรเทพ
ทั้งหมดนี้ก็ล้วนต้องขัดเกลาใหม่

แน่นอนว่าสมบัติของท่านพ่อที่เขากำลังครอบครองอย่าง
กระบี่อาญาพญาหงส์ก็ยังไม่ถูกปลดผนึกอย่างแท้จริง ไม่เช่นนั้น
พลังที่แท้จริงของมันจะไม่น่าเป็นรองเข็มเทพคำสมุทรแน่นอน

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ตอนที่เขากำลังหลับตาก็ใช้
เพลิงสัจธรรมชั้นสองในการหล่อเลี้ยงเส้นลมปราณของตน!

เพลงสังฆกรรมเป็นถึงยอดอัคคีและเพลงพิเศษแห่งใต้หล้า
พลังของมันเหนือกว่าที่คนทั่วไปจะจินตนาการได้ ส่วนตอนนี้
ฟานเสวี่ยหลีกีบมเพาะจนถึงชั้นสองแล้ว กระทั่งตอนใช้เพลง
สังฆกรรมก็รู้สึกได้ว่าร่างกายมีลมปราณที่เดือดพล่าน แม้แต่ระดับ
พลังที่ปั่นป่วนยังมีมั่นคงลงในทันที!

พลังแห่งเพลงสังฆกรรมชั้นสองช่างมหัศจรรย์ยิ่งนัก!

คนทั่วไปต่อให้บรรลุจากเซียนชั้นสิบระดับสูงสู้นับสิบสูงสุด
ก็ต้องใช้เวลาอย่างมาก กระทั่งต้องใช้เวลาหลายปีจึงทำให้มั่นคง
ได้ แต่ตอนนี้ฟานเสวี่ยหลีกีบมใช้ลมปราณภายในจุดตันเถียนแค่
ครั้งเดียว ระดับพลังก็มั่นคงในทันที หากเรื่องนี้แพร่พรายออกไป
ต้องทำให้ผู้คนนับไม่ถ้วนตกตะลึงแน่นอน

แต่ถึงกระนั้น ฟานเสวี่ยหลีกีบมยังคงเก็บตัวบ่มเพาะจิต
และทำการรับรู้ระดับพลัง

การทำให้ระดับพลังมั่นคงไม่ถือเป็นเรื่องใหญ่อะไร เขาหา
ได้มีความได้เปรียบเมื่อเทียบกับผู้คนโดยรอบ การจะโดดเด่น
เหนือผู้คนนับแสน มันเป็นเรื่องที่ยากดุจปีนไต่ขึ้นสวรรค์ เขา

จำเป็นต้งอยกระดับพลังการรับรู้ของตน และยกระดับฝีมือของตน

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ จิตวิญญาณของเขาเปล่งประกาย พลังทั้งหมดและวิชาเซียนหวนสู่หนึ่งกำลังหลอมรวมกัน

ก่อนหน้านี้วิชาเซียนหวนสู่หนึ่งของเขาได้บรรลุถึงขั้นห้าแล้ว ซึ่งเป็นระดับสูงสุดแล้ว แต่ด้วยการทำงานของเพลิงสังกรรมขั้นสองในเวลานี้ วิชาเซียนหวนสู่หนึ่งกลับทะยานสู่ขั้นหกโดยตรง!

กล่าวได้ว่าขั้นหกคือระดับแห่งพิบัติสวรรค์ แทบไม่มีสิ่งใดสามารถบรรลุถึง!

เนกเช่นกับระดับตบะของฟานเสวี่ยหลี่ที่สามารถบรรลุมหาพรหมแดนที่คนทั่วไปทำไม่ได้

ตอนนี้ฟานเสวี่ยหลี่รู้สึกว่าร่างกายของตนมีพลังบางอย่างกำลังแผดเผา

กล่าวได้ว่าวิชาเซียนหวนสู่หนึ่งได้บรรลุความสำเร็จอย่างแท้จริง!

แต่ท่ามกลางความเลือนราง เขายังรู้สึกว่าคุณเองยังขาดหลายสิ่งอีกมากมาย

ตอนนี้ตนต้องเผชิญหน้ากับพลังของผู้คนหลายหมื่นคน โดยต้องมีการต่อสู้แบบตะลุมบอนจำนวนมากแน่นอน ซึ่งในการต่อสู้แบบตะลุมบอน การมีพลังปกป้องตัวเองจึงจะเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

สิ่งที่สำคัญกว่าพลังป้องกันก็คือวิชามายา!

ขอเพียงใช้วิชามายาเผาผลาญพลังจิตวิญญาณของผู้อื่น ทำให้ผู้อื่นไม่สามารถโจมตีเขา หรือกระทั่งรับรู้ไม่ได้ถึงเขา เช่นนั้นเขาจึงมีพลังในการปกป้องตัวเอง

ไม่เช่นนั้นการที่อาศัยพลังตัวคนเดียวในการสู้กับคนนับหมื่นที่มีพลังเทียบเท่ากับตน ก็เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้แน่นอน ต่อให้ผู้ศักดิ์สิทธิ์มาด้วยตัวเองก็ทำไม่ได้

“วิชาเขี่ยนหวนสู่หนึ่ง ปรากฏการณ์ฟ้าดินกลับสู่ความเป็นหนึ่ง ส่วนตอนนี้ข้าต้องหลอมรวมวิชามายาทั้งหมดให้เป็นหนึ่งเดียว...”

“เพียงแต่ข้ายังขาดตัวอย่าง และข้อมูลต่างๆ ของการต่อสู้ที่นี้ ไม่รู้ว่าผู้คนที่ถูกขังอยู่ในนี้มีพลังและวิธีการโจมตีแบบใดบ้าง ขอเพียงเข้าใจถึงจุดนี้ ข้าถึงสามารถวางแผนแบบเจาะจง...”

ดั่งคำกล่าวที่ว่ารู้เขารู้เรา รบร้อยครั้งชนะร้อยครั้ง

เมื่อฟานเสวี่ยหลี่คิดได้ดั่งนี้ก็ตั้งสมาธิเล็กน้อย

ส่วนหมู่ดาวบนท้องฟ้าในตอนนั้นก็มืดสลัวลงแล้ว

เห็นได้ชัดว่าผ่านช่วงเวลากลางวันแล้ว และกำลังเข้าสู่ช่วงค่ำคืน

โดยรอบอ้างว้างยิ่งขึ้น รวากับเมื่อตกตึกนักโทษทุกคนที่อยู่ตรงนี้ก็จะไม่กล้าหายใจแรง รวากับกำลังกังวลอะไรบางอย่าง

“เจ้าหนู ตอนกลางวันเจ้ากล้าปฎิเสธและเมินเฉยต่อข้า ในเมื่อเป็นเช่นนี้ วันนี้ข้าจะเล่นเจ้าเป็นอย่างดี! มันเป็นราคาที่เจ้าไม่เคารพข้า!”

ทันใดนั้นก็มิแสงอันเย็นเยือกปรากฏขึ้นเบื้องหน้าไม่ไกลจากฟานเสวี่ยหลี่ รวากับแทรกซึมลงมาจากแสงจันทร์ และก่อตัวขึ้นในทรงขงของฟานเสวี่ยหลี่

ชายวัยกลางคนที่ตอนกลางวันเหยียดหยามฟานเสวี่ยหลี่ ตอนนี้กำลังเผยสีหน้าดูร้ายและเย้ยหยัน

ส่วนดวงตาของเขาเป็นสีแดงเลือด เห็นได้ชัดว่าตกอยู่ในสภาพบ้าคลั่งแล้ว และเปี่ยมด้วยความคิดที่จะฆ่าฟานเสวี่ยหลี่

“แสงจันทร์ลวงตาอย่างนั้นหรือ” ฟานเสวี่ยหลี่เคลื่อนไหวสายตาแล้วพูดออกมา

เมื่อครุ่นนี้เขาสัมผัสได้ว่าโดยรอบมีความผิดปกติ เมื่อใช้จิตวิญญาณตรวจจับก็ไม่พบสิ่งใด แต่อีกฝ่ายกลับแทรกซึมเข้าทรงขงของตนโดยตรงจากทรงขงอื่น วิธีการสร้างภาพลวงตาแบบนี้ราวกับอาศัยพลังแห่งดวงดาว ซึ่งทำให้เขาประหลาดใจเล็กน้อย

การมีวิธีการเช่นนี้ หากใช้สิ่งที่เขียนขึ้นสิบสูงสุดทั่วไปจะทำได้

ไม่แปลกใจที่ผู้คนต่างหวาดกลัวชายวัยกลางคนถึงเพียงนี้ อีกฝ่ายมีต้นทุนที่จะหยิ่งทะนงจริง ๆ

แต่ความหยิ่งทะนงนี้ไม่ควรค่าแก่การภูมิใจ เนื่องจากท่วงกายของอีกฝ่ายที่อยู่ตรงหน้าฟานเสวี่ยหลีเต็มไปด้วยจุดบกพร่อง!

เดิมทีพลังของเขาสามารถต่อสู้ข้ามสองระดับชั้น เมื่อประกอบกับเนตรแห่งวัตถุศักดิ์สิทธิ์ อีกฝ่ายในสายตาของเขาก็เป็นแค่ลูกแกะที่รอถูกเชือดเท่านั้น หากได้มีพลังพอที่จะต่อต้าน

แต่ฟานเสวี่ยหลียังไม่ลงมือ เพราะเขาอยากเห็นวิธีการของผู้คนที่อยู่ในที่แห่งนี้

อีกฝ่ายมาได้ถูกเวลาพอดี

“สายตาดี กลับมองออกว่ามันเป็นภาพลวงตาที่แสดงขึ้นโดยแสงจันทร์! ดูเหมือนว่าเจ้าจะมีพรสวรรค์ที่ไม่เลว ในเมื่อเป็นเช่นนี้ ตอนที่ขำย่ายีเจ้าก็จะยิ่งสนุก!” ชายวัยกลางคนหัวเราะเสียงดัง

แต่ในขณะที่อีกฝ่ายกำลังหัวเราะ จิตสังหารบนตัวก็รุนแรงยิ่งขึ้น เห็นได้ชัดว่าไม่ปรานีต่อฟานเสวี่ยหลีแม้แต่น้อย

ตอนนี้นักโทษทั้งหลายที่อยู่โดยรอบต่างหน้าซีด และเผย
สีหน้าเห็นใจ

เมื่อเข้าหาชายวัยกลางคนผู้นั้น ฟานเสวี่ยหลี่ก็มีเพียง
ความตายเท่านั้น หากจะโทษก็ต้องโทษที่ฟานเสวี่ยหลี่โชคไม่ดี

การที่ฟานเสวี่ยหลี่สามารถมองออกถึงสิ่งนี้ก็ถือว่าเป็น
พรสวรรค์ที่ยอดเยี่ยม แต่น่าเสียดายที่ให้เวลาฟานเสวี่ยหลี่น้อย
เกินไป ตอนนี้เพิ่งผ่านไปครึ่งวันเท่านั้น ฟานเสวี่ยหลี่ไม่อาจ
ฟื้นฟูจิตวิญญาณและเนื้อกาย เมื่อเผชิญหน้ากับอีกฝ่ายจึงไม่มี
โอกาสมีชีวิตแน่นอน

ทำได้เพียงดูว่าฟานเสวี่ยหลี่จะอ่อนวอนขอชีวิตหรือไม่

แต่เมื่อพวกเขาคิดถึงตรงนี้ก็ตัวสั่น เพราะถ้ายอมอ่อนวอน
ขอชีวิต อีกฝ่ายก็จะยำยีรุนแรงกว่าเดิม

เมื่อเป็นเช่นนั้น โอกาสในการมีชีวิตรอดของฟานเสวี่ยหลี่
ก็จะยิ่งริบหรี่

“พวกเจ้าหนวกหูเกินไปแล้ว คิดว่าข้าไม่ได้ยินข้อความ
เสียงลับของพวกเจ้าหรืออย่างไร” ทันใดนั้นชายวัยกลางคนก็

มองไปโดยรอบด้วยสีหน้าที่ดูร้าย พูดอย่างเย้ยหยัน และเผย
สายตาดันโหดเหี้ยม

เห็นได้ชัดว่าพลังจิตวิญญาณของเขาแข็งแกร่งอย่างยิ่ง
ข้อความเสียงลับของผู้คนโดยรอบก็ถูกเขารับรู้ได้อย่างชัดเจน

เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้คนโดยรอบก็นิ่งเงียบอีกครั้ง

ราตรีคือสวรรค์ของเหล่าผู้แข็งแกร่ง ซึ่งเป็นช่วงเวลา
ที่พวกรังแกผู้อื่นบ้าอำนาจที่สุด ผู้ใดที่กล้าขัดขืนจะพบกับความ
ตายเท่านั้น

ส่วนเบื้องหลังของชายวัยกลางคนก็ค่อยๆ ก่อตัวเป็น
สำนักขนาดใหญ่ ซึ่งมีชื่อว่าสำนักย่ายี โดยทำเรื่องแบบนี้
โดยเฉพาะ ส่วนผู้คนเหล่านี้จะอาศัยวิธีการพิเศษในการสื่อสาร ทำให้
ให้คุ้นเคยกับลมปราณในที่แห่งนี้อย่างยิ่ง ดูดซับพลังส่วนหนึ่งจาก
สนามมรณะ หลอมเป็นวิธีการสร้างภาพลวงตาจากพลังแห่งแสง
จันทร์ และวิธีในการได้ยินข้อความเสียงลับของผู้อื่น

ส่วนนักโทษผู้นี้ก็มีสถานะที่สูงส่งในสำนัก!

บทที่ 893 สหามมรณะ (ตอนที่ 3)

ขณะที่ผู้คนกำลังนั่งเฝ้าและหวาดกลัวชายวัยกลางคนผู้นี้
อย่างยิ่ง อีกฝ่ายก็เผยสีหน้าแยบย้นและจ้องมองฟานเสวี่ยหลี่
ราวกับกำลังชื่นชมรูปปั้นที่แสนงดงาม

ราวกับกำลังชื่นชมสัตว์ที่ล่ามาได้

ในความคิดของเขา การที่เขามีอำนาจเช่นนี้ถือว่ามี
ความได้เปรียบก่อน กระทั่งฟานเสวี่ยหลี่ยังต้องตกใจจนเสียขวัญ!

แต่ขณะที่เผชิญหน้ากับจิตสังหารของชายวัยกลางคน
ฟานเสวี่ยหลี่กลับแค้มืออย่างเฉยเมยแล้วพูดว่า “สำนักย่ายีหรือ
สำนักแบบนี้ช่างอัปยศเสียจริง”

สำหรับเขาที่ผ่านโลกมานับไม่ถ้วน คาดไม่ถึงว่าจะมีโลก
ที่เห็นการย้ายเป็นความสุข ช่างเป็นการทำลายโลกทัศน์ของเขา
คนแบบนี้ถือเป็นเดนมนุษย์ ไม่มีเหตุผลที่ต้องไว้ชีวิต

การสร้างคุณธรรมอันยิ่งใหญ่ของเขาคือการเมตตาต่อ
ผู้คนที่หลงผิดแล้วรู้จักกลับตัว หาใช้สำหรับคนที่ต่ำช้าเช่นนี้

ดังนั้นหลังจากที่พูดจบ ลมปราณของฟานเสวี่ยหลี่ก็โจมตี
ออกมาอย่างรุนแรง

“แยะแล้ว! เร็วมาก!” ชายวัยกลางคนสีหน้าเปลี่ยนในทันที
รู้สึกถึงพลังอันน่าสะพรึงกลัวที่ฟงโจมตีเข้ามา ร่างกายราวกับ
ถูกสัตว์อสูรแห่งความตายกลืนกิน จนรู้สึกสิ้นหวังในทันที

ตอนนี้ร่างกายของเขาพลิกหมุนราวกับปลาบิน

เขาใช้วิธีการหนีที่แข็งแกร่งที่สุด

มันเป็นวิธีการที่แข็งแกร่งที่สุดของเขา

บูม!

แต่ฟานเสวี่ยหลี่เร็วกว่า อาศัยพลังอันน่าเหลือเชื่อฟงทะเล
ทุกสิ่ง จากนั้นตบเข้าที่หน้าผากของเขาอย่างแรง!

เพียงการตบหนึ่งครั้งก็ราวกับเปลวเพลิงนับไม่ถ้วนปะทุ
หน้าผากของเขาถูกระเบิดเป็นเศษเสี้ยวในทันที

“จบแล้ว...” ตอนนี้อยู่กลางคนเกิดความคิดสุดท้ายที่
สิ้นหวัง เขาอยากใช้ชีวิตต่อไป แต่พบว่าร่างกายของตนสูญเสีย
การควบคุมแล้ว จากนั้นทำได้เพียงมองดูตัวเองถูกสังหาร เนื้อกาย
และวิญญาณถูกทำลาย

เพียงชั่วพริบตา เลือดก็นองเต็มพื้น!

ผู้แข็งแกร่งของสำนักย่าอี้กลับด้านทานกระบวรท่าเดียว
ของฟานเสวี่ยหลี่ไม่ได้ และตายลงในทันที!

จากนั้นฟานเสวี่ยหลี่ก็ยิ้มอย่างเฉยเมย สายตากวาดมอง
โดยรอบอย่างเยือกเย็น

ผู้คนที่ถูกเขามองผ่านต่างหวาดกลัว จากนั้นก้มหน้าลง
ต่อหน้าฟานเสวี่ยหลี่ ไม่กล้าสบตาฟานเสวี่ยหลี่โดยตรงอีกต่อไป

จิตสังหารที่ฟานเสวี่ยหลี่แสดงออกมาเมื่อครู่ได้เกิน
จินตนาการของพวกเขา ซึ่งทำให้พวกเขาเข้าใจว่าพวกตนอยู่
คนละระดับกับฟานเสวี่ยหลี่

“จงไปบอกสำนักเซียนพวกนั้นให้ฆ่าตัวตายเสีย ไม่เช่นนั้น
ข้าจะสังหารสำนักย่าอี้ทั้งหมดด้วยตัวเอง”

ฟานเสวี่ยหลี่พูดอย่างเฉยเมย แต่เสียงกลับส่งเข้าถึงหู
ทุกคน

เขาย่อมรู้ว่าต้องมีผู้คนจำนวนมากถูกกดขี่หรือยอม
ลดตัวเป็นเชี้ยวเล็บให้กับสำนักย่าอี้ ส่วนตอนนี้เขาก็ประกาศศึก
กับสำนักย่าอี้

“แม่เจ้า...”

“แข็งแกร่งมาก...เขาเพิ่งตกมายังที่แห่งนี้ไม่ใช่หรือ เหตุ
ใดถึงมีพลังที่แข็งแกร่งเช่นนี้ หรือว่าเขาจะเป็นคนที่อยู่ในระดับ
อาณาจักรเทพแล้ว กล่าวกันว่ามียิ่งคนในระดับอาณาจักร
เทพ ที่ไม่จำเป็นต้องปรับลมปราณหลังจากที่มาถึงที่แห่งนี้
สามารถปรับตัวเข้ากับร่างกายตอนนี้ได้โดยตรง...”

ผู้คนโดยรอบถึงกับตัวสั่น

ฝีมือที่ฟานเสวี่ยหลี่เพิ่งแสดงออกมาช่างน่าทึ่งเหลือเกิน
เรียบง่ายและไหลลื่น แต่สังหารอีกฝ่ายในชั่วพริบตาได้อย่าง
ง่ายดาย วิธีการราวกับละมั่งแขวนเขาขาเหนือพื้น ไร้ซึ่งร่องรอย
ให้ติดตามได้ ราวกับฟ้ากว้างทะเลไกลที่กวาดล้างทุกสิ่ง ใครเล่า
จะต้านทานได้

ระดับพลังแบบนี้ ต่อให้พวกเขาอยู่ที่แห่งนี้อีกหลายสิบปี
ก็ไม่สามารถต้านทาน

สิ่งนี้ทำให้พวกเขาเคารพเชิดชูฟานเสวี่ยหลี

แต่ในขณะเดียวกันก็รู้สึกเป็นกังวลแทนฟานเสวี่ยหลี
เล็กน้อย

ท้ายที่สุดฟานเสวี่ยหลีแค่ตัวคนเดียว ส่วนสำนักย่ายี่
ปรากฏขึ้นในที่แห่งนี้มาหลายสิบปีแล้ว ด้วยกำลังระดับนี้ หาก
ทั้งสำนักคิดจะจัดการฟานเสวี่ยหลี ฟานเสวี่ยหลีจะรับมือได้
อย่างไร

ยิ่งไปกว่านั้น เจ้าสำนักย่ายี่ก็มีฝีมือที่โหดเหี้ยมร้ายกาจ
กระทั่งยังมีโอกาสเป็นอันดับหนึ่งและออกจากที่แห่งนี้ แต่ก็ตั้งใจ
อยู่ที่นี้ต่อไปเพื่อตีมูลค่าความใคร่อันชั่วร้ายเท่านั้น!

หากเจ้าสำนักออกโรง ฟานเสวี่ยหลีจะต้านทานได้อย่างไร

“ฮือ!”

ทันใดนั้นในกรงขังของฟานเสวี่ยหลีก็เริ่มเปล่งประกาย

แสง

แสงดาวนับไม่ถ้วนหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียว ประสานกัน
แล้วค่อยๆ ก่อตัวเป็นเงาคน

เงาคนนี้สวมใส่ชุดสีเทา เรือนร่างสมบูรณ์แบบ บุคลิก
น่าเกรงขาม ใบหน้ากลับมีรอยยิ้มอันชั่วร้าย

แต่สิ่งที่น่าแปลกใจคือ เงาคนนั้นยังคงนั่งขัดสมาธิบ่มเพาะ
วิชา รวากับกำลังเก็บตัว

“แม่เจ้า นั่นมันเจ้าสำนักย่ายี!”

ใครบางคนเอ่ยออกมาอย่างแผ่วเบา

เพิ่งพูดถึงเจ้าสำนักย่ายี อีกฝ่ายก็ปรากฏตัวขึ้นในทันที
ทรงพลังและน่าสะพรึงกลัวยิ่งนัก!

กล่าวกันว่าชายผู้นี้บ่มเพาะอยู่ในมิติคู่ขนานตลอดเวลา
กระทั่งทั่วทั้งสนามมรณะนี้ก็ไม่มีจุดใดที่เขาจะไปไม่ได้ ส่วนเขา
ยังครอบครองวิชาในที่แห่งนี้จนถึงจุดสูงสุดอันวิเศษ อีกทั้งยัง
กล่าวกันว่าเขาได้พัฒนาจนสู่สภาพของระดับอาณาจักรเทพแล้ว

แต่เดิมมีเพียงการบรรลุเขียนขั้นสิบสูงสุดและก้าวข้ามสู่ระดับอาณาจักรเทพขั้นหนึ่ง จึงสามารถพัฒนาสู่ระดับอาณาจักรเทพ ซึ่งมันเป็นสิ่งที่อยู่เหนือการดำรงอยู่ของโลกแห่งนี้

ผู้คนโดยรอบต่างกลั่นหายใจ

เพราะแค่ดูจากบารมีบนตัวชายผู้นี้ ความรู้สึกที่เลื่อนรางนั้นก็ทำให้พวกเขาารู้สึกเคารพบูชา

หากกล่าวว่าความเคารพที่เมื่อครู่นี้มีต่อฟานเสวี่ยหลีคือสามส่วน ตอนนั้นก็เคารพชายผู้นี้เป็นตั้งทวยเทพ!

ทันใดนั้นชายผู้นี้ก็ลืมหายใจ จ้องมองโดยรอบด้วยสายตาที่เย็นชา จากนั้นมองไปที่ใบหน้าของฟานเสวี่ยหลีแล้วพูดอย่างเฉยเมย “คาดไม่ถึงว่าจะมีคนใจกล้าลงมือกับคนในสำนักของข้า ดูท่าหน้าจะเป็นเจ้า”

เมื่อเสียงของเขาดังขึ้น ระหว่างฟ้าดินก็เกิดจิตสังหารนับไม่ถ้วนที่ราวกับเมฆไหล คำพูดของเขาราวกับเป็นคำตัดสินที่สามารถประหารฟานเสวี่ยหลีทันที ส่วนตอนนี้งำลังมอบโอกาสให้ฟานเสวี่ยหลีทิ้งคำสั่งเสีย

แต่ละคำพูดของเขาล้วนทำให้กรงขังที่อยู่โดยรอบระเบิดด้วยตัวเอง ผู้คนมากมายได้รับผลกระทบ เมื่อกรงขังระเบิดออก คนก็ร่วงลงสู่หุบเหวลึกอย่างไม่รู้ตัว สุดท้ายตกลงไปในหินหนืดนับไม่ถ้วน และกลายเป็นเก้าอี้ทำมกลางเสียงกรี๊ดร้อง

มันเป็นการแสดงอำนาจ

เพียงพลังแห่งคำพูดก็น่าสะพรึงกลัวถึงเพียงนี้!

ตอนนี้ทุกคนที่อยู่โดยรอบต่างกลัวจนตัวสั่น ทำได้เพียงฝืนใช้พลังจิตวิญญาณปกป้องตัวเอง แต่ก็มีเลือดไหลออกจากมุมปากเช่นเดียวกัน เลือดลมในร่างกายทะลักราวกับจะระเบิด

ช่างแข็งแกร่งเหลือเกิน

กระทั่งสามารถสังหารผู้คนจนสิ้นซากโดยที่ยังไม่ได้ลงมือ

พลังระดับนี้เป็นวิธีการของอาณาจักรเทพแน่นอน

แต่ในขณะเดียวกัน วิธีการแบบนี้ของเจ้าสำนักย่ายีก็กระตุ้นความโกรธที่อยู่ภายในใจทุกคน

เดิมทีทุกคนต่างต้องการออกจากที่แห่งนี้ ใครเล่าจะยอม
ถูกขังอยู่ที่นี้

พวกเขาอยู่ที่นี้ก็ราวกับตายทั้งเป็น แต่คาดไม่ถึงว่ายังมี
สำนักย่ำยีแบบนี้อยู่ อีกทั้งเจ้าสำนักย่ำยีที่มีพลังระดับนี้กลับ
จงใจอยู่ที่นี้ต่อ เช่นนี้ยังให้หนทางรอดแก่ผู้อื่นหรือไม่

ทุกคนต่างตำว่าสาปแช่งเจ้าสำนักย่ำยีอย่างบ้าคลั่งอยู่
ในใจ

“หืม? พวกเจ้าไม่พอใจข้าหรือ การที่ข้าอยู่ที่นี้เป็นความ
อิสระของข้า ใครใช้ให้พวกเจ้าอ่อนแอเกินไปเล่า!” เจ้าสำนักย่ำยี
กวาดสายตามองไปโดยรอบอย่างเหยียดหยาม กระทั่งใน
สายตายังมีกระบี่แห่งสะเทือนฟ้าดินที่ราวกับพร้อมฟาดฟัน
ออกมาทุกเมื่อ

หากฟาดฟันออกมา ผู้คนในรัศมีหลายสิบล้านต้องถูก
บดขยี้เป็นเศษเสี้ยว ทิวทัศน์ที่ขนาดเล็กก็จะถูกทำลาย

“ฟ้าดินสรรสร้าง ตะวันจันทร์เป็นดวงตา หมู่ดาวเป็น
หัวใจ เจ้าอาศัยความโกรธของผู้อื่นในการบ่มเพาะ จงใจอาศัย
วิธีการย่ำยีเพื่อบรรลุเป้าหมาย ช่างต่ำช้ายิ่งนัก ดูท่าเจ้าต้องการ

ใช้ระดับพลังแบบนี้เพื่อบรรลุมหาพรหมแดน แต่วิธีการของเจ้า โหดเหี้ยม ไม่มีทางบรรลุมหาพรหมแดนหรอก”

สายตาของฟานเสวี่ยหลี่แข็งแรงแรงอย่างยิ่ง มองออกถึง วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของอีกฝ่ายในชั่วพริบตา

ตบะของอีกฝ่ายเทียบเท่ากับพลังแห่งอาณาจักรเทพ แต่ความจริงยังเป็นเซียนชั้นสิบสูงสุด จงใจอยู่ที่แห่งนี้ต่อไปเพื่อหวังบรรลุมหาพรหมแดน

แต่การบรรลุมหาพรหมแดนหาใช่เรื่องง่ายเช่นนั้น มันเป็น ถึงระดับพลังที่ผู้คนนับไม่ถ้วนต่างใฝ่ฝัน

แน่นอนว่าฟานเสวี่ยหลี่มีบุญอันยิ่งใหญ่ ในที่สุดได้บรรลุ มหาพรหมแดนสองครั้งภายใต้โอกาสที่ลงตัว จึงได้มีความสามารถ ในการต่อสู้ข้ามสองระดับชั้น อีกฝ่ายจะเทียบได้อย่างไร

“หืม?” เจ้าสำนักย่ายี้ตกตะลึงเล็กน้อย

เขาคาดไม่ถึงว่าฟานเสวี่ยหลี่จะมองออกถึงวัตถุประสงค์ ของเขา!

การมองออกถึงวิชาและวัตถุประสงค์ของเขา อีกฝ่ายถือเป็นคนที่พลังสายตาแข็งแกร่งที่สุดในรอบหลายสิบปี!

เขามองไปที่ฟานเสวี่ยหลี่ทันที

สายตาทั้งสองประสานกันในอากาศ สาดส่องแสงไปทั่วสารทิศ

จากนั้นเขามองเห็นสายตาคอนเจียบแหลมของฟานเสวี่ยหลี่ที่ราวกับสามารถทะลุฟ้าเคลื่อนปฐพี ช่างล้ำลึกอย่างยิ่ง ทำให้เขารู้สึกอยากจะถอยเล็กน้อย

มันเป็นสายตาของผู้มีปัญญายิ่งใหญ่

“ที่แท้เจ้าก็คืออาจารย์ประติษฐ์วัตถุกัศสิทธิ์ มีเนตรแห่งวัตถุกัศสิทธิ์! ไม่แปลกใจ!” ตอนนี้เจ้าสำนักย่าอี้พูดอย่างเย้ยหยัน และมองออกถึงตัวตนของฟานเสวี่ยหลี่ แต่เมื่อเป็นเช่นนั้นจิตสังหารที่เขามีต่อฟานเสวี่ยหลี่ก็ยิ่งรุนแรง

ด้วยพลังของอาจารย์ประติษฐ์วัตถุกัศสิทธิ์ เมื่อได้เข้าสู่โลกแกนกลางหลัก ก็จะกลายเป็นที่ต้อนรับของผู้คนนับไม่ถ้วน มีสถานะสูงส่ง ส่วนฟานเสวี่ยหลี่ยังอายุน้อยเช่นนี้ พรสวรรค์

ไร้ขีดจำกัด หากเติบโตต่อไป เกรงว่าจะมีอนาคตที่ไร้ขอบเขต
เขาจึงต้องสังหารฟานเสวี่ยหลีโดยเร็วที่สุด

ส่วนฟานเสวี่ยหลีเพิ่งมาอยู่ที่แห่งนี้ ยังไม่ปรับตัวเข้ากับ
ที่นี่ การฆ่าฟานเสวี่ยหลีในเวลานี้จึงเป็นโอกาสที่ดีที่สุดของเขา

เขาตัดสินใจไม่ปรานีอีกต่อไปแล้ว และเดินทางสังหาร
ฟานเสวี่ยหลีอย่างสุดกำลัง

“บูม!”

แต่ทันใดนั้นก็เกิดเหตุการณ์พลิกผัน

ระหว่างฟ้าดินก่อตัวด้วยเมฆอัสนี่นับไม่ถ้วน กระทั่งมี
รูปลักษณะอัสนี่ขนาดมหึมาพุ่งลงมาจากฟ้า จากนั้นปลดปล่อย
จิตสังหารอันน่าสะพรึงกลัวจำนวนมากมาย่อออกมากวาดล้าง
ทุกสิ่ง

ทั่วทั้งคุกขังสั้นไหว

แม้แต่เจ้าสำนักย่ำยียังรู้สึกเย็นเยือกไปทั้งตัว และสูญเสีย
ความสามารถในการต่อต้าน

พลังชนิดนี้บดขยี้ทุกสิ่ง กวาดล้างผืนนภา แข็งแกร่งไร้
เทียมทาน!

พลังนี้มาจากสนามมรณะ ซึ่งเป็นดวงวิญญาณแห่งเจ้า
ปกครองที่แท้จริงของสนามมรณะ!

หลังจากที่วิญญาณแห่งเจ้าปกครองสั่นคลอนทั่วทั้งคูกซัง
ก็ส่งเสียงอันเยือกเย็นออกมา “สังเวียนแห่งความตายจะเริ่มขึ้น
ในอีกสามวันให้หลัง! ผู้ที่จะเข้าร่วมจงใช้จิตลงสมัครในเวลานี้”

วิญญาณแห่งเจ้าปกครองมีพลังอันยิ่งใหญ่ กวาดล้าง
สรรพสิ่ง มองข้ามฟ้านเสวียหลีและพวกของเจ้าสำนักย่ายี้

ส่วนพลังแบบนี้คือระดับอาณาจักรเทพที่แสนลึกลับ
แน่นอน กระทั่งไม่ใช่แค่ระดับอาณาจักรเทพชั้นหนึ่งแล้ว

พลังแห่งอาณาจักรเทพสามารถรองรับทั้งฟ้าดินเข้าสู่
อาณาจักรเทพของตน

เมื่อเทียบกับพลังแห่งอาณาจักรเทพของเซียนชั้นเจ็ด มัน
ทรงพลังกว่านับไม่ถ้วน

หากกล่าวว่าพลังแห่งอาณาเขตเป็นเพียงการเปลี่ยนแปลง
ของพื้นที่ขนาดเล็ก อาณาจักรเทพก็เป็นการสร้างอาณาจักรแห่ง
ใหม่ สร้างหมู่ดาวกลุ่มใหม่ พลังท่วมฟ้า ใครเล่าจะสู้ได้

บุคคลระดับอาณาจักรเทพที่แท้จริง ครอบครองอาณาจักร
เทพควบคุมได้หล้า กดทับทั้งอาณาจักรได้ด้วยตัวคนเดียว!

บทที่ 894 สหามมรณะ (ตอนที่ 4)

ตอนนี้ทุกคนต่างหมอบลงกับพื้น รู้สึกหวาดกลัวกับอำนาจอันน่าสะพรึงกลัวเช่นนี้

แต่มีเพียงฟานเสวี่ยหลี่ที่ยืนตัวตรง โลกแห่งจิตวิญญาณของเขาเปิดออกอย่างสมบูรณ์ เพลงสังกรรมชั้นสองปลดปล่อยเปลวเพลิงจากร่างกาย แทรกซึมลมปราณโบราณออกมา และจืดจางไปยังที่มาของเสียง

เนื่องจากเขารู้สึกได้ว่าเสียงนั้นฟังดูคุ้นเคยอย่างยิ่ง

มันเป็นความอบอุ่นที่คุ้นเคย

สิ่งนี้ทำให้เขาในตอนนี้แตกต่างจากผู้อื่นโดยสิ้นเชิง จิตวิญญาณทะยานขึ้นสูง

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ เพลงแห่งจิตวิญญาณของเขาทะลุทุกสิ่ง ไปถึงส่วนลึกที่มาของเสียงอย่างรวดเร็ว จากนั้นเขามองเห็นเจตจำนงลมปราณอันยิ่งใหญ่ที่อยู่ตรงหน้า

เมื่อเห็นที่มาของเจตจำนงลมปราณนั้น ฟานเสวี่ยหลี่ก็
เผยสีหน้าตกตะลึงอย่างที่สุด

ทุกสิ่งที่อยู่ตรงหน้าทำให้เขาประหลาดใจเหลือเกิน

เบื้องหน้าเป็นเปลวเพลิงสีทองที่ปลดปล่อยแสงอันยิ่งใหญ่
และไพศาลออกมา ส่วนต้นตอของแสงคือเทพอสูรขนาดมหึมาที่มี
ปีกสืบแปดข้าง มีร่างกายที่ราวกับหยกแดง เมื่อมันปรากฏตัวขึ้น
ทุกสิ่งในฟ้าดินล้วนถูกมันควบคุม

เทพอสูรตนนี้ชื่อว่าสวรรค์จักรพรรดิ มันเป็นหนึ่งในเทพ
อสูรโบราณ ซึ่งพลังไม่เป็นรองเท่าใด

เดิมที่เทพอสูรแบบนี้ไม่มีทางอยู่ในโลกศูนย์กลางหรือ
ดินแดนสนามมรณะ แต่ตอนนี้มันกลับปรากฏตัวอยู่ตรงหน้า
อย่างชัดเจน

แต่เช่นนี้ก็ยังไม่เพียงพอให้ฟานเสวี่ยหลี่ตกตะลึง

สิ่งที่ทำให้ฟานเสวี่ยหลี่ตกตะลึงคือ เทพอสูรตนนี้เป็น
สัตว์อสูรที่ท่านพ่อใช้เมื่อหลายพันปีก่อน!

มันเป็นสัตว์พาหนะของท่านพ่อ!

ยิ่งไปกว่านั้น ปีกข้างที่สืบเจ็ดบนตัวของสวรรค์
จักรพรรดิ ก็มีรอยแหว่งสีแดงที่แสนคุ้นเคย ซึ่งเป็นบาดแผลที่
ได้รับมาอย่างไม่ตั้งใจในตอนที่ท่านพ่อควบคุมมัน

เทพอสูรสวรรค์จักรพรรดิเป็นสัตว์พาหนะของท่านพ่อ!

การค้นพบนี้ทำให้จิตวิญญาณของฟานเสวี่ยหลี่สั้นไหว
เล็กน้อย รวากับถูกสายฟ้าฟาด

จากนั้นหัวใจของเขาก็เปี่ยมด้วยความยินดี

ในเมื่อราชาสถานที่แห่งนี้เป็นสวรรค์จักรพรรดิ เขาก็
แทบกุมชัยชนะไว้ในมือแล้ว

สิ่งสำคัญที่สุดในตอนนี้คือ สวรรค์จักรพรรดิตอนนี้จำเขา
ได้หรือไม่

เมื่อฟานเสวี่ยหลี่คิดได้ดังนี้ ก็ใช้ตราประทับจิตวิญญาณ
ส่วนหนึ่งแทรกซึมเข้าหาสวรรค์จักรพรรดิอย่างไม่ลังเล

เปลวเพลิงที่เขากำลังแสดงออกมาคือตราหมีนัคคี ซึ่ง
เขาคงครอบงำมันได้ตั้งแต่เด็ก

ตรามีเอกลักษณ์ของแต่ละคนล้วนมีแนวโน้มและวิธีการอันเป็นเอกลักษณ์ อุดมภูมิและลมปราณที่หลอมออกมาล้วนแตกต่างกันสิ้นเชิง อีกทั้งยังมีความถี่เฉพาะตัว ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ ตราหมื่นอัคคีที่เขาแสดงออกมาก็เอื้ออำนวยและพิเศษเฉพาะ

สิ่งที่เขาในวัยเด็กเล่นกับสวรรค์จักรพรรดิบ่อยที่สุดก็คือ ตราหมื่นอัคคีนี้

“ซื่อ!”

เพียงชั่วพริบตาที่สวรรค์จักรพรรดิสัมผัสถึงตราหมื่นอัคคี มันก็กลืนกินเปลวเพลิงที่หลอมออกมาจากตราหมื่นอัคคีอย่างมีความสุข จากนั้นกะพริบตาเล็กน้อยให้ฟานเสวี่ยหลี่ ราวกับส่งยิ้มอันอ่อนโยนออกมา

ซึ่งแตกต่างจากความเย็นชาเมื่อครู่นี้อย่างสิ้นเชิง

จากนั้นก็มึลมปราณอันแรงกล้าจากตัวมันแทรกซึมเข้าสู่จิตวิญญาณของฟานเสวี่ยหลี่

ลมปราณนี้กำลังบอกกับฟานเสวี่ยหลี่ว่า มันรอฟานเสวี่ยหลี่อยู่ที่นี้มาโดยตลอด

ขอเพียงฟานเสวี่ยหลี่ใช้จิตใจ ก็จะสามารถออกมาได้ทันที

เห็นได้ชัดว่ามันจำฟานเสวี่ยหลี่ได้ หรือต้องบอกว่า
ลมปราณของฟานเสวี่ยหลี่ ทำให้มันเข้าใจถึงความสัมพันธ์
ระหว่างมันกับฟานเสวี่ยหลี่

แน่นอนว่าด้วยการจำกัดของสนามมรณะแห่งนี้ ฟาน-
เสวี่ยหลี่สามารถเรียกมันออกมาได้แค่ครั้งเดียว ซึ่งหลังจากที่
เรียกออกมา มันก็ไม่สามารถควบคุมสนามมรณะอีกต่อไป และ
ต้องออกจากที่แห่งนี้

ฟานเสวี่ยหลี่จึงมีโอกาสใช้มันเพียงครั้งเดียว

แต่เท่านี้ก็เพียงพอแล้ว

เมื่อคิดได้ดังนี้ สายตาของฟานเสวี่ยหลี่ก็ยิ่งสดใส

ครั้งนี้เขามีความหวังมากขึ้นแล้ว ดังนั้นขอเพียงบรรพบุรุษ
เซียนตงเยาว์ปรากฏตัวขึ้น เขาก็จะไม่ลังเลแม้แต่หน่วย

ส่วนตอนนี้เจ้าสำนักย่ายี้ก็ถูกสันคลอนโดยลมปราณของ
สวรรค์จักรพรรดิ ร่างกายที่ปรากฏอยู่ในกรงขังของฟานเสวี่ยหลี่

ก็ถูกสังหารเป็นเศษเสียงนับไม่ถ้วน เห็นได้ชัดว่าร่างแยกนี้ถูก
กำจัดลงอย่างสมบูรณ์แล้ว

เหลือไว้เพียงเสียงของเจ้าสำนักย่ายีที่ตั้งกองอยู่ใน
อากาศ “วันนี้ถือว่าเจ้าโชคดี แต่อีกสามวันให้หลังก็อย่าได้โทษ
ข้าที่ไร้ความปราณี ครั้งนี้ข้าจะไปสังหารเจ้าด้วยตัวเอง!”

เห็นได้ชัดว่าเจ้าสำนักย่ายีนำความโกรธที่ร่างกายถูก
สังหารลงกับฟานเสวี่ยหลี่

ผู้คนโดยรอบเผยสีหน้าตกใจในทันที

อำนาจของสำนักย่ายียิ่งใหญ่อย่างมาก หากเจ้าสำนัก
ย่ายีลงมือ ผู้คนในสำนักย่ายีทำการล้อมโจมตี ท่ามกลางการ
ตะลุมบอนเช่นนี้ ฟานเสวี่ยหลี่ก็ไม่มีโอกาสที่จะหนีรอด

สายตาที่พวกเขามองไปยังฟานเสวี่ยหลี่ก็เผยถึงความ
สงสารออกมาเล็กน้อย

แต่ตอนนี้กลับมีเพียงฟานเสวี่ยหลี่ที่ยืนอย่างเฉยเมย

เป้าหมายของเขาคือฟักวางทะเลไกล เจ้าสำนักย่ายีจะ
ไปมีค่าอะไรเล่า

ส่วนเป้าหมายที่เขาต้องจัดการอย่างแท้จริงก็คือบรรพ-
บุรุษเซียนตงเยวี่

ต่อให้บรรพบุรุษเซียนตงเยวี่หลบซ่อนอย่างมิดชิด
สักเพียงใด เขาก็ต้องตามหาให้เจออย่างแน่นอน!

“ปัง!”

สามวันให้หลัง สนามมรณะอันนองเลือดก็เปิดออก นักโทษ
ทั้งหลายที่ได้สมัครต่างพบว่าตนถูกพลังอันยิ่งใหญ่ดึงไปยังสนาม
มรณะขนาดใหญ่

ฟ้าดินอันกว้างใหญ่ที่โดยรอบมียอดเขาสูงเสียดฟ้า
นับไม่ถ้วน สายธารหยกวิญญาณเหล่านั้นส่งเสียงราวกับม้า
นับไม่ถ้วนที่กำลังวิ่งห้อ

โดยรอบมองไม่เห็นเส้นขอบฟ้า

ที่แห่งนี้คือโลกภายในอันเป็นเอกลักษณ์

ผู้ชนะเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้นที่สามารถออกจากที่แห่งนี้ ส่วนคนอื่นล้วนต้องสูญเสียโอกาสและมีจุดจบอันโหดร้ายอย่างไร้ที่เปรียบ

แน่นอนหากพบความผิดปกติในการประลอง บาดเจ็บ สิ้นชีพหรือยอมแพ้โดยตรง ก็จะมีโอกาสหนีรอด

ส่วนการประลองครั้งนี้ก็มีคนเข้าร่วมมากเป็นพิเศษ

จำนวนหลายแสนคน!

ซึ่งทุกคนล้วนเป็นเซียนชั้นสิบสูงสุด!

พลังอันน่าสะพรึงกลัวแบบนี้ ถึงแม้ยังห่างไกลจากโลก แกนกลางหลัก แต่ก็เหนือกว่าพลังของโลกศูนย์กลางใบหนึ่งแล้ว

สำหรับผู้ที่มาจากโลกศูนย์กลาง มันช่างยิ่งใหญ่อย่างมาก บรรยากาศนี้ช่างน่าสะพรึงกลัวยิ่งนัก

เมื่อคิดว่าต้องตัดสินผู้ชนะเพียงหนึ่งเดียวจากผู้คนเหล่านี้ ก็รู้สึกว่ายากดูจับใจได้ขึ้นสวรรค์

ตอนนี้ชายคนหนึ่งตรงหน้าสุดที่รายล้อมไปด้วยผู้คน ก็ปรากฏตัวขึ้นต่อหน้าผู้คน จากนั้นเขาราวกับดวงตะวันที่ลอย สูงอยู่เหนือฟ้า จ้องมองผู้คนที่อยู่เบื้องล่างอย่างเย้ยหยันแล้วพูด ว่า “พวกเจ้าก็เป็นแค่มดปลวกเท่านั้น หลีกไปให้พ้น!”

เสียงของเขาเยือกเย็นยิ่งกว่าเดิม “สำนักย่ายีของข้า รวบรวมเจตนากรรมสวรรค์ ทุกหนแห่งล้วนต้องยอมจำนน ส่วน ผู้ที่ไม่ยอมจำนนก็ต้องพบกับความตายเท่านั้น!”

จากนั้นเขาพุ่งไปเหนือศีรษะของฟานเสวียหลืออย่างรวดเร็ว และพุดกับฟานเสวียหลืออย่างเย็นชาว่า “เมื่อสามวันก่อนเจ้า คำนี้ถึงผลในวันนี้หรือไม่”

เขาก็คือเจ้าสำนักย่ายี

ส่วนด้านหลังของเจ้าสำนักย่าียังมีลูกศิษย์อยู่หลายร้อย คน แต่ละคนล้วนเลือดลมเดือดพล่าน เห็นได้ชัดว่าเคารพนับถือ เจ้าสำนักย่ายีมากจนมากกว่านี้ไม่ได้

จิตสังหารอันโหดเหี้ยมที่คนเหล่านี้ปลดปล่อยออกมา แทบจะทำให้ทุกคนในนี้ตัวสั่น

อีกทั้งยังถูกแรงกดดันของพวกเขากดทับ จนมีผู้คนจำนวนมากคุกเข่าลงอย่างควบคุมตัวเองไม่ได้

ผู้ทำทนายพลังแห่งการกดทับชนิดนี้ล้วนต้องตาย!

แต่ขณะที่เผชิญหน้ากับอำนาจกดดันของสำนักย่ายี ฟานเสวี่ยหลี่กลับยืนอย่างเฉยเมย มองข้ามอำนาจอันน่าสะพรึงกลัวนั้นอย่างสมบูรณ์ กลับใช้พลังจิตวิญญาณสำรวจโดยรอบ เพื่อตามหาที่อยู่ของบรรพบุรุษเซียนตงเยว่

การตามหาคนหนึ่งจากคนนับแสน เป็นเรื่องที่ยากราวกับปีนไต่ขึ้นสวรรค์!

แต่ฟานเสวี่ยหลี่ก็รู้ว่าพลังจิตวิญญาณของบรรพบุรุษเซียนตงเยว่แข็งแกร่งกว่าคนเหล่านี้มาก ต่อให้มีเนื้อกายที่เหมือนกัน แต่พลังจิตวิญญาณของบรรพบุรุษเซียนตงเยว่ต้องแตกต่างอย่างสิ้นเชิงแน่นอน

“ฮือ!”

เมื่อเจ้าสำนักย่ายีเห็นว่าฟานเสวี่ยหลี่ไม่สนใจ อีกทั้งยังไม่ถูกกดทับโดยอำนาจกดดัน ก็อดไม่ได้ที่จะยิ้มอย่างดูร้ายแล้ว

พูดว่า “ใจกล้ายิ่งนัก!” จากนั้นพลิกฝ่ามือฝ่าออกมา ลมปราณ
กดทับภูผาสายธาร พลังอันน่าสะพรึงกลัวพุ่งโจมตีออกมา

ประหนึ่งพลิกสายธารสวรรค์ ทัวทั้งฟ้าดินเปลี่ยนสี

การโจมตีนี้เป็นวิธีการที่เขาภาคภูมิใจที่สุด เคลื่อนฟ้าดิน!

มันเป็นวิธีการใช้งานวิชาจิตวิญญาณที่เขาหลอมรวม
ขึ้นมา!

วิธีการนี้ถูกพัฒนาขึ้นหลังจากที่เขาได้ดูดซับความโกรธ
จากผู้คนนับไม่ถ้วนในที่แห่งนี้ มันแทบจะไร้เทียมทาน ในคน
ระดับพลังเดียวกันไม่อาจต้านทาน!

ทัวทั้งฟ้าดินเปลี่ยนสีในทันที

กระทั่งโดยรอบหลายหมื่นลี้ล้วนเต็มไปด้วยความโกรธ
อันน่าสะพรึงกลัว

ทุกคนต่างหวาดกลัวต่อการโจมตีนี้

ใครเล่าจะสามารถต้านทานการโจมตีนี้

สิ่งที่น่ากลัวที่สุดคือ ในการโจมตีชนิดนี้ราวกับมีวิญญาณอาฆาตนับไม่ถ้วนจู่โจมออกมา หากถูกวิญญาณอาฆาตเหล่านี้ พันธนาการ ฟานเสวี่ยหลี่จะต้องกระสับกระส่ายไปทั้งวันแน่นอน

ไม่เพียงแต่เนื้อกายถูกทำลาย จิตวิญญาณยังต้องเสียหายอย่างถาวรและตกสู่ขุมนรกโดยตรง ถูกพลังชนิดนี้สูบจิตวิญญาณตลอดเวลา ราวกับถูกทรมานด้วยสิบแปดวิธีการของขุมนรกทั้งวันทั้งคืน น่าสะพรึงกลัวยิ่งนัก!

แต่ขณะที่เผชิญหน้ากับการโจมตีแบบนี้ ฟานเสวี่ยหลี่ก็ยังคงสงบนิ่ง

เขาได้เผชิญหน้ากับอีกฝ่ายเมื่อสามวันก่อน ถึงแม้อีกฝ่ายเป็นเพียงร่างแยก แต่ก็สามารถสะท้อนจุดบกพร่องต่างๆ ของร่างจริง ประกอบกับเนตรแห่งวัตถุศักดิ์สิทธิ์ของเขา เมื่ออีกฝ่ายอยู่ตรงหน้าเขา ก็เป็นเพียงการดำรงอยู่ที่เต็มไปด้วยจุดบกพร่อง

ยิ่งไปกว่านั้น จากการต่อสู้กับอีกฝ่าย เขาก็เข้าใจถึงการใช้งานวิชาตราจิตวิญญาณของอีกฝ่ายแล้ว แค่ออยู่ในภาวะระดับสูง และสามารถควบคุมสรรพสิ่งในฟ้าดินเพื่อบรรลุเป้าหมายเท่านั้น แต่ร่างกายกลับอ่อนแออย่างยิ่ง

แจกเช่นกับตอนนี่ที่อำนาจเข้าประชิดอย่างน่าสะพรึงกลัว
แต่บ่อเกิดภายในร่างกายของอีกฝ่ายกลับบอบบางอย่างยิ่ง

แค่เขาต้องการจะทลาย ก็ทลายได้อย่างง่ายดาย

แต่ฟานเสวี่ยหลียังไม่อยากลงมือ เพราะเขาต้องการ
อาศัยกระบวนการระหว่างต่อสู้ เพื่อสืบหาที่อยู่ของบรรพบุรุษ
เซียนตงเยาว์ต่อไป

ดังนั้นขณะที่เผชิญหน้ากับการโจมตีชนิดนี้ เขาก็สะบัด
มือออกอย่างง่ายดาย พลังพุ่งโจมตีไปยังแสงเงาที่ปกคลุมเต็มฟ้า

“บูม!”

ทั้งสองประสานกันอยู่ท่ามกลางเสียงระเบิดอันดังลั่น
ระหว่างฟ้าดินราวกับมีดวงอาทิตย์สองดวงปะทะกัน พลังนับไม่
ถ้วนถูกระเบิด

ฟ้าดินราวกับถูกผ่าครึ่ง ชวนตื่นตาตื่นใจอย่างยิ่ง

แต่ในขณะเดียวกัน การโจมตีของอีกฝ่ายก็ถูกฟานเสวี่ย-
หลีสลายแล้ว

ตอนนี้ทุกคนต่างตกตะลึง

ฟานเสวี่ยหลี่ก็มีพลังควบคุมฟ้าดินเช่นเดียวกันหรือ

ต้องรู้ว่าฟานเสวี่ยหลี่เพิ่งมาที่แห่งนี้ได้สามวัน!

กลับมีพลังจิตวิญญาณที่แข็งแกร่งเช่นนี้ มีการรู้แจ้งที่ล้ำลึกเช่นนี้ การใช้งานวิชาจิตวิญญาณยังไม่เป็นรองเจ้าสำนักย่อยี

ไม่แปลกใจที่ฟานเสวี่ยหลี่มีสิทธิ์และความกล้าที่จะเฉยเมย

เมื่อคิดได้ดังนี้ สายตาที่ทุกคนมองไปยังฟานเสวี่ยหลี่ก็แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง

อีกฝ่ายเป็นอัจฉริยะที่น่ากลัวอย่างแน่นอน

บทที่ 895 สหามมรณะ (ตอนที่ 5)

แต่ตอนนี้พวกเขากลับส่ายหน้าอย่างขมขื่น ต่อให้ฟานเสวี่ยหลี่ แข็งแกร่งเพียงใด ท้ายที่สุดก็แค่ตัวคนเดียวเท่านั้น ส่วนเจ้าสำนัก ย่ำยีมีลูกมือมากมายเช่นนี้ อีกทั้งยังมีไอความโกรธที่ทรงพลัง เช่นนี้ ฟานเสวี่ยหลี่จะเทียบได้อย่างไร เมื่อการต่อสู้ยืดเยื้อต่อไป ฟานเสวี่ยหลี่จะต้องถูกผลาญพลังจนตายแน่นอน

“ที่แท้ระดับพลังของเจ้าก็ไม่เลว ไม่แปลกใจที่มีความ มั่นใจเช่นนี้ แต่แล้วอย่างไร!”

เป็นไปตามคาด เมื่อเจ้าสำนักย่ำยีเห็นเช่นนี้ก็ให้ลูกมือ ทำการโจมตีอย่างไม่ลังเล

ทันใดนั้นลูกมือเหล่านั้นทะยานขึ้นฟ้า ห้อมล้อมทั่วทั้ง ผืนฟ้าอย่างแน่นหนา

ผู้คนในสำนักย่ำยีล้วนได้รับวิชาที่แข็งแกร่ง ตอนนี้ได้ แสดงออกมาพร้อมกัน ทุกคนต่างกดทับไปที่ฟานเสวี่ยหลี่ คำพูด ของแต่ละคนราวกับกฎจากทองคำ ทำให้เมฆลมเปลี่ยนสี

อำนาจแห่งฟ้าดินนี้รุนแรงกว่าเมื่อครู่นี้สองถึงสามเท่า!

ฟานเสวี่ยหลี่จะใช้อะไรมาต้านทาน

การจะเป็นศัตรูกับทั้งสำนักย่าอี้ แม้แต่ในสนามมรณะยังไม่เคยมีใครมีความกล้าเช่นนี้มาก่อน!

ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อผู้คนมากมายเห็นสภาพเช่นนี้ของฟานเสวี่ยหลี่ก็เกิดความริษยาอย่างยิ่ง และอยากเข้าไปฆ่าเต็ม!

“จบแล้ว...จบสิ้นแล้ว...” ผู้คนมากมายต่างคิดเช่นนี้ในใจเปี่ยมด้วยความเสียดาย

“ฮ่าๆ เจ้าจงน้อมรับความตายแต่โดยดีเถิด แต่ถ้าข้ายอมจำนน ข้าก็อาจจะไว้ชีวิตเจ้า! แน่نونว่าหากเจ้ายินดีอยู่ภายใต้สำนักย่าอี้ของข้า ข้าอาจจะเปิดโอกาสและเห็นแก่พรสวรรค์ของเจ้า ให้เจ้ามีสิทธิ์เป็นรองเจ้าสำนักย่าอี้ คิดเห็นอย่างไร” ตอนนั้นเจ้าสำนักย่าอี้หัวเราะเสียงดัง ความอับยศนับไม่ถ้วนเอ่อล้นออกมา

เมื่อเผชิญหน้ากับอัจฉริยะอย่างฟานเสวี่ยหลี่ ขอเพียงทำให้ฟานเสวี่ยหลี่อับอายอย่างสมบูรณ์ โจมตีฟานเสวี่ยหลี่ให้ย่อยยับ ไอความโกรธที่เขาได้รับก็จะเข้มข้นยิ่งขึ้น

หากฟานเสวี่ยหลี่ยอมจำนนจริงๆ ถึงเวลานั้นเขาจะมอบโทษตายสูงสุดทั้งห้าแก่ฟานเสวี่ยหลี่ จับฟานเสวี่ยหลี่ลงหม้อแล้วเผาทั้งวันทั้งคืน จงใจบอกว่าเป็นการขัดเกลาฟานเสวี่ยหลี่ เช่นนี้จึงสามารถได้รับไอความโกรธที่รุนแรงยิ่งขึ้น

สุดท้ายฟานเสวี่ยหลี่ต้องต้านทานไม่ได้แน่นอน และกลายเป็นเศษเนื้อด้วยการลงทัณฑ์

คิดจะมีชีวิตรอด ผันไปเกิด!

เขาหารู้ไม่ว่าฟานเสวี่ยหลี่ยังมีวิธีการในการกำจัดเขา

“ผู้เหยียดหยามย่อมถูกหยามเหยียดจากผู้อื่น” ฟานเสวี่ยหลี่พูดอย่างเฉยเมย สายตาจ้องอยู่ในทันที

ตอนนี้สายตาของเขาหลอมเป็นกระบี่ศักดิ์สิทธิ์เล่มหนึ่ง และทะลุฟ้าดินออกมา!

จากการสำรวจเมื่อครู่นี้ เขาก็เพิ่งเล็งตำแหน่งของบรรพบุรุษเซียนตงเยวี่ได้อย่างรวดเร็วแล้ว

ถึงแม้ยืนยันไม่ได้ว่าคนไหนคือบรรพบุรุษเซียนตงเยวี่ แต่เขาก็มารู้ถึงการดำรงอยู่ของอีกฝ่ายเป็นการคร่าว ๆ

ลมปราณของอีกฝ่ายทรงพลังจริง ๆ อีกทั้งบนตัวยังซ่อนไปด้วยพลังแห่งอาณาจักรเทพ

คาดไม่ถึงว่าอีกฝ่ายจะฟื้นฟูพลังอาณาจักรเทพได้ในที่แห่งนี้

ดังนั้นตะบะของฟานเสวี่ยหลี่ในตอนนั้นก็ยังไม่ใช้คู่ต่อสู้ของอีกฝ่าย ระหว่างที่ต่อสู้กับอีกฝ่ายยังไม่สามารถพุ่งช่าน ตอนนี้เขาจึงชิงลงมือก่อนเพื่อคว้าความได้เปรียบ ตัดสินใจกำจัดสำนักย่ำยีให้สิ้นซากก่อน เพื่อตัดปัญหาที่จะตามมาภายหลัง

เขาจึงไม่อ้อมมือให้สำนักย่ำยีอีกต่อไป

พลังอันล้นฟ้าหลังไหลออกจากร่างกายของเขา กระทั่งปรากฏเป็นราชันผู้ยิ่งใหญ่ยืนตระหงายอยู่กลางอากาศ นิ้วมือนำมาซึ่ง

สายลมที่กระโชกแรง รวากับลมพัดใบไม้ร่วง ปลดปล่อยลมปราณ
อันแข็งแกร่งไว้ที่เปรียบออกมา

ทุกหนแห่งที่พลังไปถึง รวากับอากาศล้วนถูกฉีกขาด

“บูม!”

ลมปราณทั้งสองปะทะกันด้วยความเร็วอันบ้าคลั่ง

ระหว่างฟ้าดินส่องแสงเจิดจ้า ตกสู่สภาวะแข็งที่อันทันที
รวากับพลังทั้งสองต่างหลอมรวมถึงขีดสุด สู้กันอย่างยากจะ
ตัดสินแพ้ชนะ

ตอนนี้ผู้คนโดยรอบต่างตกตะลึง ไม่มีใครคาดคิดได้ว่า
ฟานเสวี่ยหลี่ที่พลังไม่แข็งแกร่ง กลับสามารถสู้กับอำนาจทั้ง
สำนักยักษ์ของอีกฝ่าย เขาทำได้อย่างไรกัน

บรรพบุรุษเซียนตงเยว้ที่กำลังอยู่ท่ามกลางฝูงชนก็ลืมตา
ขึ้นเล็กน้อย พร้อมกับสีหน้าที่นิ่งสงบ

สำหรับเขาแล้ว การต่อสู้แบบนี้ไม่ควรค่าแก่การสนใจ
จากเขา

ด้วยระดับพลังของเขาที่ฟื้นฟูสู่อาณาจักรเทพชั้นหนึ่งแล้ว ขอเพียงเขาลงมือ พลังของทั้งสองคนนี้ล้วนไม่สามารถเป็นคู่ต่อสู้ของเขา

เขาจึงไม่สนใจแม้แต่น้อย

เขาสนใจเพียงจิตวิญญาณแห่งเจ้าปกครองของที่นี่!

จิตวิญญาณแห่งเจ้าปกครองของที่นี่มีพลังอาณาจักรเทพชั้นหนึ่งเช่นเดียวกัน หากเขาหาโอกาสลงมือ ไม่นานอาจสามารถสังหารจิตวิญญาณแห่งเจ้าปกครอง เพื่อได้รับลมปราณของอีกฝ่าย จนทำให้พลังของเขาแข็งแกร่งยิ่งขึ้น

หลังจากถูกขังอยู่ในโลกศุนย์กลางเป็นพันปี วันนี้เขาจะหวนกลับมาอย่างราชา!

“เจ้าบัดซบ คาดไม่ถึงว่าเจ้าจะมองเห็นจุดบกพร่องในการโจมตีของข้า!” ตอนนี้เจ้าสำนักย่ายีเก็รียวโกรธ เขาคาดไม่ถึงว่าการโจมตีแบบนี้ของพวกเขากลับพบกับคู่ต่อสู้แล้ว มันช่างเป็นเรื่องที่น่าเหลือเชื่อ

สิ่งนี้ทำให้เขากังวลและหวาดกลัวเล็กน้อย

ความแข็งแกร่งของฟานเสวี่ยหลีอยู่เหนือความคาดหมาย
ของเขาแล้ว

ขณะที่เขากำลังจะเพิ่มลมปราณต่อไปและใช้โลหิตหัวใจ
เขาก็พบว่าพลังของฟานเสวี่ยหลีได้ทะลุผ่านเงาห้วงมิตินับไม่
ถ้วน โจมตีถึงตรงหน้าเขาโดยตรง และกระแทกเข้าร่างกายของ
เขาอย่างรุนแรง

“ปัง!”

ตอนนี้เขารู้สึกถึงพลังที่ราวกับดาวดวงหนึ่ง ประหนึ่งมังกร
ศักดิ์สิทธิ์ที่โจมตีลงบนตัวเขา ทำลายเส้นลมปราณของเขาจน
แหลกละเอียด!

เขาสีหน้าซีดเซียวดูจไร้เลือด กระอักเลือดนับไม่ถ้วน
ออกมา แสงโลหิตทะยานฟ้า ร่างกายอยู่ท่ามกลางความว่างเปล่า
และถอยหลังออกอย่างบ้าคลั่ง

เมื่อถอยแต่ละก้าว ทิวห้วงมิติก็ระเบิดอย่างต่อเนื่อง!

จากนั้นเขาถอยติดต่อกันไปหลายพันก้าว ตกลงสู่จุดสิ้นสุด
ของห้วงมิติอย่างรุนแรง จากนั้นตกลงจากฟ้าโดยตรง ราวกับว่า
ที่สายขาด กระแทกลงบนพื้นดิน แขนขากระดูกหักในทันที

เขาพ่ายแพ้แล้ว!

ตอนนี้ทุกคนต่างสติหลุดและสีหน้าเปลี่ยนแปลง

ฟานเสวี่ยหลี่ทรงพลังถึงขั้นนี้เชียว! สามารถต้านทาน
การโจมตีมากมายจากสำนักย่าอี้ด้วยการโจมตีครั้งเดียว อีกทั้ง
ยังโจมตีกลับจนเอาชนะเจ้าสำนักย่าอี้!

ทันใดนั้นพวกเขา รู้สึกดีใจอย่างหาที่สุดไม่ได้!

ตลอดหลายปีที่ผ่านมา พวกเขาถูกสำนักย่าอี้เหยียดหยาม
จนเจียนตาย ทุกวันทุกคืนไม่สามารถอยู่ได้อย่างเป็นสุข ต้อง
จมดิ่งอยู่ท่ามกลางความอับอายอันโหดร้าย ส่วนวันนี้ก็ปลดแอก
จากความรู้สึกนี้เสียที!

พวกเขามีความสุขอย่างที่สุด!

เจ้าสำนักย่าอี้ ในที่สุดก็มาถึงวันของเจ้า!